मेदसः। जुषेताᳬ हविर्होतर्यज" इति। 'इन्द्राग्नी', उभौ देवौ, देव्यः 'होता', यजतु। तौ चेन्द्राग्नी 'छागस्य', सम्बन्धिनी मेदस्विनी 'या' 'वपा', तस्याः सम्बन्धि 'हविर्जुषतां',। तदर्थं हे मानुष 'होतः' याज्यां पठ॥

अथ पुरोडाशस्य पुरोऽनुवाक्यामाह। "विख्यन्मनसा वस्य इच्छन्। इन्द्राग्नी ज्ञास उत वा सजातान्। नान्या युवत् प्रमतिरस्ति मह्यं। स वान्धियं वाजयन्तीमतक्षम्" इति। यो यजमानः 'मनसा', 'वस्यः' वसीयः, श्रेष्ठं धनं 'इच्छन्,' वर्त्तते। 'उत वा' अथवा, 'सजातान्' बन्धून्, इच्छन् वर्त्तते। हे 'इन्द्राग्नी', स हि यजमानो युवामेव 'व्यख्यत्' विशेषेण प्रकाशयति। 'ज्ञासे' तं वृत्तान्तमहं जाने। 'मह्यं युवदन्या' युवाभ्यामन्यं कश्चिदपि, 'प्रमतिः' प्रकर्षेण मन्तव्यः, 'नास्ति'। 'सः', 'वां' युवयोः, 'धियं' बुद्धिं, 'वाजयन्तीं' अस्मदर्थामन्नमिच्छन्तीं, 'अतक्षं', भजामि संस्कृत्योत्पादयामि॥

अथ प्रैषमाह। "होता यक्षदिन्द्राग्नी। पुरोडाशस्य जुषेताᳬ हविः। होतर्यज" इति। पूर्व्ववद्व्याख्येयं॥

अथ स्विष्टकृतः पुरोऽनुवाक्यामाह। "त्वामीडते अजरं दूत्याय। हविष्मन्तः सदमिन्मानुषासः। यस्य देवैरासदो बर्हिरग्ने। अहान्यस्मै सुदिना भवन्तु" इति। 'हविष्मन्तः' हविर्युक्ताः, 'मानुषासः' मनुष्या यजमानाः, 'सदमित्' सर्व्वदैव, 'दूत्याय' देवान् प्रत्याह्वनादिदूतकर्म्मार्थं, 'अग्ने', 'अजरं' गमनागमनसमर्थं त्वां, 'ईडते' स्तुवन्ति। हे अग्ने त्वं 'देवैः', सह 'यस्य' यजमा-